

prima instanță – Gh. Gorun
instanța de apel – Iu. Cimpoi, A. Nogai, M. Guzun

dosarul nr. 2ra-3228/13

DECIZIE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Iurie Diaconu
Nicolae Gordilă

examinând recursul declarat de către Mihai Șeremet
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Gociu împotriva
lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și penalității
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 prin care a fost
respins apelul declarat de către Mihai Șeremet, admis apelul declarat de către Vasile
Gociu, casată parțial hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie
2013 în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,
penalității și cheltuielilor de asistență juridică și emisă o nouă hotărârea în partea dată
cu privire la admiterea acestor pretenții, iar în rest hotărârea primei instanțe a fost
menținută

constată:

La 18 aprilie 2012, Vasile Gociu, reprezentat de avocatul Oleg Grosu, a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea
sumei, dobânzii de întârziere și penalității.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 aprilie 2011 a încheiat contractul nr. 1 cu
proiectantul, Mihai Șeremet, în baza cărui ultimul și-a asumat obligația de a elabora
documentația de proiect pentru construirea unei case private cu 18-20 apartamente în
5-6 nivele din str. Milescu Spătaru, mun. Chișinău.

Menționează că în ziua semnării contractului i-a achitat pârâtului avans în sumă
de 3300 euro din suma totală de 6500 euro, ce se confirmă prin chitanțele din
13 aprilie 2011 și 14 martie 2011.

Invocă că proiectul urma să fie elaborat în două tranșe: compartimentul A, R,
faza PE -POS (proiect organizare șantier) PG, PSV, fațadele.

Susține că deși în contract nu a fost stabilită data executării proiectului, între
părți a avut loc o înțelegere orală că proiectarea va dura aproximativ 2-3 luni, cu toate
acestea pe parcurs a 7 luni de zile pârâtul nu și-a executat obligațiile contractuale.

Astfel, la 15 noiembrie 2011 în adresa pârâtului a fost expediată somație, prin care s-a acordat termen de executare a obligațiunilor asumate în modul stabilit de art. 575 alin. (1) Cod civil de 30 zile.

Indică că prin aceeași somație pârâtul a fost avertizat și despre faptul rezilierii contractului în cazul în care nu va fi executată obligația asumată în termen de 30 zile din momentul recepționării somației, care după cum rezultă din avizul de recepție a fost primită la 24 noiembrie 2011.

Consideră că contractul nr. 1 din 12 aprilie 2011 se consideră reziliat din 24 decembrie 2011, deoarece conform art. 737 Cod civil, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte. Iar art. 748 Cod civil, indică că dacă motivul rezilierii constă în neexecutarea unei obligații contractuale, rezilierea este admisibilă numai la expirarea fără rezultat a unui termen de remediere (termen grație) sau după o somație rămasă fără efect. În acest sens referindu-se și la art. 741 Cod civil.

Susține că somația înaintată de către pârât a rămas fără efect, deoarece el nu a primit nici un răspuns și până în prezent, pe parcursul a unui an nu au fost executate nici integral, nici parțial obligațiile asumate prin contract.

Cu referire la art. 735, 738 Cod civil, afirmă că pârâtului îi este imputabilă cauza rezoluțiunii, deoarece intenționat, în mod flagrant, acesta nu dorește să execute prevederile contractului, astfel ultimul urmează să recupereze prejudiciul produs prin neexecutarea contractului, pe motiv că de la 24 decembrie 2011 Mihai Șeremet se consideră în întârziere, după cum prevăd dispozițiile art. 617, 602 Cod civil.

Menționează că conform pct.4.8 al contractului nr. 1 din 12 aprilie 2011, proiectantul se penalizează cu 0,1% din onorariul achitat, al etapei date, pentru fiecare zi de întârziere pentru volumul de lucrări nepredate la timp, respectiv din suma de 3200 Euro, urmează a fi calculată penalitate din 24 decembrie 2011 în mărime de 352 euro calculată până la 12 aprilie 2012 ($3200 \text{ Euro} \times 0,1\% \times 110 \text{ zile} = 352 \text{ euro}$).

La fel indică că pârâtul ca urmare a întreruperii relațiilor contractuale urmează să restituie suma de 3300 euro, astfel începând cu 24 decembrie 2011 și conform art. 619 Cod civil este ținut să achite dobânda legală pe perioada de întârziere suma de 189 euro, pentru perioada 24 decembrie 2011 – 12 aprilie 2012 ($3300 \text{ euro} \times (10\% + 9\% : 365 \text{ zile} \times 110 \text{ zile})) = 189 \text{ euro}$).

La fel a indicat că fiind de bună credință la 13 februarie 2012 a mai expediat încă o somație în adresa pârâtului, care de asemenea a fost lăsată fără atenție.

Solicită încasarea din contul lui Mihail Șeremet în beneficiul lui Vasile Gociu a sumei de 3300 euro - avans achitat la 12 aprilie 2011 întru elaborarea documentației de proiect pentru construirea casei private din str. N. Milescu Spătaru, mun. Chișinău, penalității în mărime de 352 Euro (până la 12 aprilie 2012), dobânzii de întârziere în mărime de 189 euro și cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

Ulterior, la 22 noiembrie 2012 Vasile Giciu a depus cerere de majorarea a cuantumului pretențiilor solicitând încasarea din cotului lui Mihai Șeremet în beneficiul său suma de 3300 euro - avans achitat la 12 aprilie 2011, penalității în mărime de 594 Euro (până la 22 noiembrie 2012), dobânzii de întârziere în mărime de 450,2 euro, cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

La 17 ianuarie 2013, Vasile Giciu a mai depus o cerere de majorarea a cuantumului pretențiilor solicitând încasarea din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul său suma de 3300 euro - avans achitat la 12 aprilie 2011, penalității în mărime de 594 Euro (până la 17 ianuarie 2013), dobânzii de întârziere în mărime de 518,5 euro, cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, încasat din contul lui Mihai Șeremet în folosul lui Vasile Gociu suma de 3300 euro cu titlu de avans achitat, 394 euro cu titlu de penalitate conform contractului, iar în total suma de 3652 euro în valută națională la data executării hotărârii judecătorești. Totodată a fost încasat din contul lui Mihai Șeremet în folosul lui Vasile Gociu cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 1584 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către Mihai Șeremet, admis apelul declarat de către Vasile Gociu, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității în mărime de 200 euro și cheltuielilor de asistență juridică și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost încasat din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul lui Vasile Gociu dobânda de întârziere în sumă de 661,3 euro, penalitatea în sumă de 200 euro, iar în total în sumă de 861,3 euro, echivalentul în lei moldovenesti la ziua executării deciziei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei. De asemenea a fost corectată sintagma din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013 în „3694” în loc de „3652”. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 18 iulie 2013, Mihai Șeremet a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate.

Menționează că prima instanță greșit a dat apreciere probelor prezentate la materialele dosarului, astfel pronunțând o hotărâre ilegală, iar instanța de apel superficial a examinat apelul declarat de el, astfel eronat a apreciat circumstanțele cauzei.

Susține că hotărârile instanțelor de judecată sunt bazate pe argumentele intimatului, care sunt neîntemeiate.

Indică că conform contractului individual de muncă nr. 1 din 12 aprilie 2011 Vasile Gociu a comandat iar el ca proiectat urma să elaboreze un proiect pentru construcția casei private cu 18-20 apartamente în 5-6 nivele. Conform pct. 3.1 a contractului a fost stabilit prețul lucrărilor de proiectare în sumă de 5 euro pentru un m.p. de suprafața totală. La achitarea avansului suprafața totală a casei proiectate nu era cunoscută, deoarece beneficiarul nu era apreciat de parametrii construcției - 18 sau 20 apartamente, 5 sau 6 nivele, de aceea achitarea avansului urma să fie achitată după aprobarea variantei finale în schiță.

Afirmă că instanțele de judecată au reținut că la semnarea contractului nu a fost indicat termenul de elaborare și predare a proiectului, ceea ce nu este corect și contravine materialelor prezentate, deoarece, conform p. 4.6 a contractului proiectul

urma să fie predat pe etape, și anume în termen de 30 de zile de la completarea documentației anteproiect, întocmirea completă a caietului de sarcini și aprobarea variantei finale în schiță de către Beneficiar și Antreprenor, însă beneficiarul Vasile Gociu nici până în ziua adresării în instanța de judecată nu a aprobat varianta finală în schiță de rând cu Antreprenorul, fapt care a făcut imposibil efectuarea lucrărilor asupra proiectului din vina intimatului.

Aspect care a fost trecut cu vederea, nefiindu-i dată aprecierea corectă.

Mai indică că intimatul a refuzat să semneze caietul de sarcini și varianta finală, deoarece acest fapt era legat de achitarea adăugător a sumei de 2000 euro cu titlul de avans, conform pct. 4.3 lit. b) a contractului, pe motiv că în timpul lucrărilor de proiect, la propunerea beneficiarului de a modifica și a completa proiectul, s-a lărgit suprafața totală a locuinței, evident că s-a mărit și costul lucrărilor de proiect, inclusiv s-a mărit și suma avansului, deoarece avansul constituia, conform contractului 50% din suma totală.

Menționează că contractul a fost încheiat la 12 aprilie 2011, iar intimatul numai la 22 septembrie 2011 a primit certificatul de urbanism pe numele său, însă în motivarea acțiunii a indicat că proiectantul urma să elaboreze proiectul în 2-3 luni după semnarea contractului. Astfel, el a fost în imposibilitate să-și îndeplinească obligațiile anume în termenul indicat numai din vina intimatului.

Consideră că contractul a fost reziliat unilateral de către Bintimat ilegal, deoarece la capitolul VI al contractului „Alte clauze” este stipulat că prezentul contract poate fi modificat sau reziliat cu acordul scris al părților, modificare/rezilierea unilaterală exonerând de răspundere persoana în culpă.

Insistă că vina nu este a lui, ci a intimatului, care nu și-a îndeplinit obligațiile stipulate în contract, fapt de care a fost omis de instanțele.

Mai indică că instanța de apel greșit a reținut că el nu și-a executat obligațiile contractuale și drept urmare la 15 noiembrie 2011 Vasile Gociu prin somație a avertizat despre rezilierea contractului în cazul dacă nu va fi executată obligația asumată în termen de 30 de zile de la primirea somației, deoarece în ședința instanței de apel fiind audiat în calitate de martor Vitalie Zdrobău a confirmat că a conlucrat împreună cu Mihai Șeremet la elaborarea proiectului și că în prima jumătate a toamnei a anului 2011 proiectul practic era finisat, aproximativ 70-80 % din lucru. Urma să fie aprobată varianta finală, care trebuia să fie coordonată cu beneficiarul.

Afirmă că prin declarațiile martorului s-a demonstrat că obligațiunile sale le îndeplinea conform contractului, pe când Vasile Gociu urma să semneze caietul de sarcini și varianta finală, dar nu să înainteze arhitectului somație despre rezilierea contractului.

Indică că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă acestor probe.

Susține că intimatul a primit direct la mână și prin poșta electronică proiectul arhitectural la diferite etape de lucru, ceea ce i-a permis mai apoi readresarea proiectului și comenzii unui alt arhitect-executant la prețuri reduse de servicii, fapt confirmat de martorul audiat în ședința instanței de apel - arhitect Victor Goitu, care a indicat că intimatul Vasile Gociu s-a apropiat de el pentru a încheia o tranzacție privind elaborarea documentației de proiect pentru construcția casei de locuit, fiindu-i prezentat schița unui proiect, care mai apoi a înțeles că este schița proiectului elaborat de Mihai Șeremet.

Insistă că prima instanță nu a dat apreciere nici faptului că de către el încă la finele anului 2011 a fost elaborat proiectul la compartimentul A, faza S, P și PE, înainte de a înaintată acțiunea în judecată, copiile schițelor de proiect fiind anexate la materialele dosarului.

Invocă că despre finisarea proiectului beneficiarul a fost informat telefonic, însă intenționat, cu rea-voință, tacit s-a refuzat, având deja intenții de a transmite proiectul unui alt proiectant pentru continuarea lucrărilor la un preț mai redus, fapte asupra căror nu s-a pronunțat instanța de apel.

Consideră că prima instanță superficial a examinat probele anexate la dosar, nu a intrat în esența prevederilor contractului, situației de fapt create între el și Vasile Gociu și eronat a aplicat prevederile art. 575, art. 602 Cod civil cu privire la executarea obligațiilor, deoarece termenul executării contractului este indicat în acesta, mai mult că neexecutarea contractului a avut loc din vina intimatului și nu a lui.

Susține că eronat instanța de apel a reținut că „în contract nu este statuat că numai după primirea certificatului de urbanism se va perfecta proiectul”, pe motiv că în contract nici nu urma să fie indicate asemenea prevederi, deoarece această prevedere este prevăzută de Legea cu privire la activitatea arhitecturală nr. 1350 -XIV din 02 noiembrie 2000.

Astfel, indică că concluziile instanței de apel precum că Mihai Șeremet nu-și executa obligațiile corespunzător și Vasile Gociu a fost nevoit să primească un alt certificat de urbanism la 02 noiembrie 2011, ca urmare expirării certificatului de urbanism din 23 noiembrie 2010 sunt greșite.

Remarcă că aceste concluzii indică la examinarea superficială a cauzei și materialelor dosarului, deoarece certificatul de urbanism din 02 septembrie 2011 a fost eliberat nu din cauza că expira certificatul de urbanism din 23 noiembrie 2010, ci din cauza că primul certificat a fost eliberat pe numele fratelui intimatului - Gheorghe Gociu și nici de cum nu putea fi elaborat proiectul fără certificatul de urbanism, eliberat legal, pe numele persoanei beneficiare.

Mai afirmă că eronat instanța de apel a aplicat prevederile art. 619 Cod civil și a încasat dobânda de întârziere.

Consideră că dobânda de întârziere se aplică obligațiilor precuniare, iar obligațiile precuniare sunt obligațiile care se exprimă în împrumut bănesc, achitări în bani, transferuri în bani, adică obligația de a întoarce bani, pe când între el și intimat sunt de față obligațiunile pentru elaborarea documentației de proiect, contractul încheiat fiind unul de prestări de servicii și aceste obligații nu sunt purtătoare de dobândă, astfel litigiile apărute în urma executării obligațiilor prevăzute de contractul dat, sunt reglementate de capitolul XI a Codului civil.

La fel a indicat că în prezent la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău se află spre examinare acțiunea lui împotriva lui Vasile Gociu Vasile cu privire la încasarea retribuției pentru lucrările efectuate la elaborarea documentației de proiect pentru construcția casei de locuit, în urma rezilierii contractului individual de muncă nr. 1 din 12 aprilie 2011.

Consideră că aceste cauze sunt conexe și judecarea lor simultană va duce la soluționarea rapidă și justă a litigiului, de aceea consideră necesar de a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță pentru a fi examinată împreună cu acțiunea care se află pe rol la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 20 mai 2013 a fost recepționată de recurent la 04 iunie 2013, fapt confirmat prin recipisă (f. d. 171).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 iulie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Mihai Șeremet, Vasile Gociu, concretizându-și cerințele, a solicitat încasarea din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul său suma de 3300 euro - avans achitat la 12 aprilie 2011 întru elaborarea documentației de proiect pentru construirea casei private din str. N. Milescu Spătaru, mun. Chișinău, penalității în mărime de 594 Euro (până la 17 ianuarie 2013), dobânzii de întârziere în mărime de 518,5 euro, cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 1584 lei și onorariul avocatului.

Judecând pricina în cauză, prima instanță a admis parțial acțiunea și a încasat din contul lui Mihai Șeremet în folosul lui Vasile Gociu suma de 3300 euro cu titlu de avans achitat, 394 euro cu titlu de penalitate conform contractului, iar în total suma de 3652 euro în valută națională la data executării hotărârii judecătorești. Totodată a încasat din contul lui Mihai Șeremet în folosul lui Vasile Gociu cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 1584 lei, iar în rest a respins acțiunea.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Vasile Gociu, instanța de apel l-a găsit întemeiat, casând parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității în mărime de 200 euro și cheltuielilor de asistență juridică și în această parte pronunțând o nouă hotărâre cu privire la încasarea din contul lui Mihai Șeremet în beneficiul lui Vasile Gociu dobânda de întârziere în sumă de 661,3 euro, penalitatea în sumă de 200 euro și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei. Totodată, instanța de apel a respins apelul declarat de către Mihai Șeremet ca neîntemeiat.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că prima instanță temeinic a admis parțial acțiunea lui Vasile Gociu, însă incorect a respins pretențiile cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată.

La fel, instanța de apel a considerat că Mihai Șeremet nu a invocat careva probe ce ar combate pretențiile lui Vasile Gociu și care ar duce la casarea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și

nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra argumentelor invocate de către Mihai Șeremet în cererea de apel, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

În acest context, instanța de recurs conchide că instanța de apel a stabilit că în contractul nr. 1 din 12 aprilie 2011 încheiat între părți nu a fost stabilită data concretă de executare a proiectului de către Mihai Șeremet, dar conform înțelegerii verbale proiectarea urma să dureze 2-3 luni, obligație care nu a fost respectată de către proiectant.

La o astfel de concluzie instanța de apel a ajuns, însă, fără a da o apreciere adecvată argumentului susținut de apelantul Mihai Șeremet la acest capitol, care a insistat asupra faptului că conform pct. 4.6 al contractului proiectul urma a fi predat pe etape și anume în termen de 30 zile de la completarea documentației anteproiect, întocmirea completă a caietului de sarcini și aprobarea variantei finale în schiță de către beneficiar și antreprenor, însă beneficiarul Vasile Gociu nici până în ziua adresării cu prezenta acțiune nu a aprobat varianta finală în schiță, fapt care a făcut imposibilă efectuarea lucrărilor asupra proiectului anume din vina beneficiarului.

La acest segment, instanța de recurs va remarca că un alt argument susținut de către Mihai Șeremet, în sensul enunțat, este că deși contractul a fost încheiat la 12 aprilie 2011, beneficiarul Vasile Gociu a primit certificatul de urbanism pe numele său doar la 22 septembrie 2011, respectiv el a fost în imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile contractuale anume din vina beneficiarului.

Argumentele date, însă, au fost trecute cu atenția de către instanța de apel, fără a fi dată o apreciere corespunzătoare, fapt ce indică la încălcarea dispozițiilor alin. (5) al art. 373 CPC, care direct stipulează că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Susținerile lui Mihai Șeremet urmau a fi analizate și în cumul cu probele materiale existente la dosar, prin prisma clauzelor contractuale și cadrului legal aplicabil raportului juridic apărut, în vederea stabilirii circumstanțelor de fapt și judecarea justă a cauzei, or ultimul afirmă că încă în toamna anului 2011 era deja realizat un volum mare de lucru asupra proiectului, fiind elaborat proiectul la compartimentul A, faza S,P și PE, fapt despre care a fost înștiințat și beneficiarul.

În sensul dat, instanța de recurs indică că, la caz, urma a fi dată o analiză minuțioasă materialului probator propus de către Mihai Șeremet, pentru a fi stabilit

volumul lucrului, precum și etapa de executare a proiectului de către ultimul, la data recepționării somației expediată de către Vasile Gociu, or din actele cauzei se reflectă că Mihai Șeremet a efectuat lucrări la proiectul comandat de Vasile Gociu (f. d. 40-81).

Pe când instanța de apel, fără a da o apreciere cuvenită probelor materiale prezentate de părți, într-un mod arbitrar și declarativ a conchis că Mihai Șeremet nu și-a executat nici integral și nici parțial obligațiunile sale contractuale, fapt ce indică că concluziile instanței de apel, în acest sens, sunt lipsite de certitudine.

De altfel, se constată a fi neînțeleasă și reținerea de către instanța de apel a faptului că din motivul că Mihai Șeremet nu-și execută obligațiile contractuale corespunzător Vasile Gociu a fost nevoit să primească un alt certificat de urbanism la 02 septembrie 2011, indicând că între timp trebuia să expire certificatul de urbanism eliberat la 23 noiembrie 2010.

Astfel, instanța de apel a lăsat fără atenție faptului că certificatul de urbanism din 23 noiembrie 2010 a fost eliberat pe numele lui Gheorghe Gociu, pe când cel din 02 septembrie 2011 a fost eliberat pe numele lui Vasile Gociuc, certificat care, după cum a insistat Mihai Șeremet, și urma a fi pus la baza elaborării documentației de proiect, or deși actele date au fost întocmite pentru unul și același obiectiv, aceste certificate de urbanism au fost eliberate pentru solicitanți diferiți, mai mult că ultimul certificat conține și alte date ce vizează respectarea criteriilor la elaborarea documentației de proiect.

În conexiunea celor relatate, se constată că instanța de apel limitativ s-a expus asupra cererii de apel declarate de către Mihai Șeremet, fără a se pronunța asupra tuturor aspectelor importante și apreciind într-un mod arbitrar probele prezentate, fapt ce indică cert că apelul a fost judecat superficial, ce constituie încălcarea normelor de drept procedural.

În speță, important este faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz, în coroborare cu cadrul legal aplicabil speței.

Prin prisma normelor procedurale enunțate, precum și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Mihai Șeremet.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Gociu împotriva lui Mihai Șeremet cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și penalității, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă